

Univerzita Palackého
v Olomouci

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu v rámci programu mezinárodní mobility studentů vysokých škol

Akademický rok 2018/ 2019

Jméno Studenta: Terezie Kadlecová

Vysílající katedra: Univerzita Palackého v Olomouci

Hostitelská škola: National Chengchi University, Taipei, Taiwan

1. Co byste doporučil/a studentům, kteří plánují studijní pobyt v zahraničí s ohledem na informační materiály o cílové zemi či místě studia, finanční podporu, jazykovou přípravu, postup, jak žádat o přijetí apod.:

NCCU má s UPOlem partnerství, takže hlásit se je poměrně jednoduché, stačí se řídit pokyny na stránkách školy.

Koordinátorka z Office of International Cooperation posílá maily s návody a radami – jsou přesné a stačí je následovat. V případě, že vám ale něco nebude jasné, většinou na dotazy odpovídají do dne.

Pokud budete chtít bydlet na kolejích, je to docela jednoduché, stačí následovat instrukce v mailech od koordinátorky zahraničních studentů, já jsem ale bydlela v bytě se třemi dalšími studenty, byl nalezený přes stránku: <https://myroomabroad.com/> a byla jsem s bydlením spokojená, nicméně doporučuji začít řešit bydlení dva až tři měsíce dopředu: jednak to pár dní až týdnů zabere (podle toho, kolik máte požadavků) a hlavně při žádosti o vízum vyplňujete adresu místa, kde chcete bydlet, a bylo by nepříjemné nestihnout vízum kvůli pozdnímu shánění bydlení. Taipeiská kulturní kancelář ovšem zpracovává žádosti o vízum do pár dnů, takže to zas tak těžké není.

(A než si vyberete pokoj, ověřte si, že je ze školy dobře dostupný, abyste nemuseli každý den třikrát přesezat z busu na bus. Autobusová doprava je ale velice pohodlná, stačí si zařídit EasyCard – s postupem vám poradí škola.)

Při nástupu na NCCU je ale nutné projít zdravotní prohlídkou – na jeden semestr je prohlídka celkem jednoduchá, na rok složitější, ale o té toho moc nevím. Celá procedura spočívá v rentgenu hrudníku (kvůli TBC) a aplikaci očkování proti spalničkám a zarděnkám. (České děti jsou ale povinně očkovány kolem roku a půl, vakcína proti MMR.) Dá se to zkrátit tím, že si od doktora vyřídíte potvrzení, že jste byli očkováni a nechat si vyšetřit hrudník rentgenem. Zkuste se zeptat doktora, jestli vám může orazítkovat formuláře NCCU

v angličtině, potvrzení v češtině totiž musí projít soudním překladem, získat razítko od ministerstva vnitra, zahraničí a Taipejské kulturní kanceláře – trvá to dlouho, na každém úřadě vám řeknou trochu jiné pokyny a kvůli všemu se samozřejmě musí do Prahy.

2. Můžete poskytnout tip/ radu týkající se společenských záležitostí v hostitelské zemi/ na hostitelské instituci (kulturní rozdíly, důležitost jazykové výbavy atd.):

Taiwanci jsou obecně vřelejší, ochotní a rádi si povídají i s neznámými lidmi. Když jsem bloudila, nebyl absolutně problém se obrátit na kohokoli a ptát se na cestu, nejednou se stalo, že mě místní nejen poradili cestu, ale i doprovodili, abych nebloudila po městě sama.

Pokud jde o jazykovou výbavu, záleží na tom, v jaké společnosti se hodláte pohybovat. Na univerzitě se pravděpodobně dostanete mezi zahraniční studenty – angličtina. U taiwanských studentů záleží, koho zrovna potkáte, většina umí velmi dobře angličtinu *v psané formě, ale ne každý zvládá dobře mluvenou*. Měla jsem kamarádky, se kterými jsem si povídala výhradně anglicky i kamarádky, se kterými jsem si povídala výhradně čínsky. Mimo školu – na anglických katolických mších byli spíše cizinci, tam pochopitelně angličtina nebyla problém. (Kostel Holy Family v Da'an District) Mimo to se člověk domluvil anglicky spíš méně. Zejména u starších lidí se slovní zásoba v angličtině většinou omezuje na komunikaci při prodeji jídla a tak. Kdo ale umí čínsky, bude mile překvapen, jak je snadné se s kýmkoli pustit do rozhovoru.

Pro čínštináře: V Taipei není problém domluvit se standardní čínštinou (až na erizaci se moc neliší od standardní čínštiny na kontinentu), při cestování na jih je to trochu horší, mimo velká města lidé spolu mluví spíš taiwanštinou, případně jiným dialektem, a ne s každým se dá mluvit standardem. Na tradiční znaky se dá zvyknout opravdu rychle, není to žádný problém.

Co se týče stravování, v tom je asi největší rozdíl od ČR. Je velice jednoduché se stravovat v restauracích a jídelnách kolem školy nebo kdekoliv jinde. V běžné ulici přibližně v každém druhém vchodu najdete obchod s jídlem a spoustu malých stánků okolo, včetně snídaňových občůdků. Dlouho do noci se dá najíst i na nočních trzích. Jídlo je velice levné, vychází stejně nebo i levněji, než kdybyste si vařili sami. Naopak, na kolejích se nesmí vařit a v pronájmu, kde jsem bydlela, sice kuchyně byla, ale malá a ne moc vybavená. Nepředpokládá se, že by lidé vařili doma a místní to ani moc často nedělají.

Musím ale varovat před dopravou – je běžné, že chodník je jen úzký natřený pruh silnice v užších uličkách a i tam, kde je chodník, jezdí skútry a kola mezi chodci. Chodit pěšky znamená dávat extrémní pozor. Veřejná doprava v Taipei ale funguje výborně – autobusy i MRT. Přes veškerou přečpanost dopravy se netvoří velké kolony, takže ani ve špičce při cestě autobusem nehrozí víc než malé zpoždění.

A také se připravte na to, že časový posun oproti ČR je docela velký, v létě 6 hodin a v zimě 7, takže jakákoliv komunikace s domovem je tím silně ovlivněná.

Noste všude deštník. Nikdy nevíte, kdy začne pršet. V Taipei jsou dvě roční doby – léto, kdy prší krátce (v řádu hodin) a prudce – takové plaváky u nás nejsou. V zimě neprší tak prudce, ale třeba i týden v kuse.

3. Jaké byly hlavní rozdíly mezi vzdělávacími postupy a metodami, průběhu zkoušek atd. na domácí a na hostitelské instituci:

Nejvýznamnější rozdíl, co se týče zkoušek, je Midterm Examination – je to víceméně totéž, jako kdyby uprostřed semestru proběhlo malé zkuškové. Výsledky z Midterms a Finals se pak sčítají a dávají konečnou známku.

Co se týče výuky, já měla čtyři předměty a v každém byl jiný učební postup. Nepřišlo mi, že by se to nějak výrazně lišilo od nás. Na hodinách čínštiny (Full time Mandarin) jsme hodně trénovali mluvení a psaný jazyk byl spíše záležitostí (velmi častých) domácích úkolů. Často jsme mluvili ve dvojicích nebo ve skupinkách, protože nás ale ve třídě bylo 17, nebylo tolik času pro individuální přístup vůči každému jednotlivému studentovi. Možná to bylo i proto, že naši jazykovou výuku vedla celou dobu jedna učitelka, ale jednotlivé disciplíny (Četba, Konverzace, Poslech a Psaní) se oddělovaly vlastně jen na papíře, jinak jsme se všemu věnovali každý den. Na KASu máme jednotlivé předměty oddělené a vzájemně se prolínají především učebnicí. Jinak asi záleží, co si vyberete za další předměty – já měla Kinematografii Taiwanu, kde jsme se dívali na filmy, které jsme pak rozebírali v písemných úkolech, Demokracii a Demokratizaci v jižní a jihovýchodní Asii, kde studenti ve skupinách zpracovávali prezentace na jednotlivá témata a doplnili je závěrečnou esejí a Mezinárodní vztahy, kde jsme poslouchali výklad opírající se o učebnici. Není tu tedy nic výrazně odlišného od učebních metod používaných v ČR. Co mě ale překvapilo je, že každá vyučovací hodina trvala tři hodiny – ranní blok od 9:10 do 12:00, odpolední od 13:10 do 16:00 a pak byl ještě večerní, který se mě ale netýkal, tak si nejsem přesně jistá časem.

4. Jaké závěry můžete vyvodit z absolvování studijního pobytu v rámci programu mezinárodní mobility. Splnil pobyt Vaše očekávání. Setkal/a jste se s nějakými závažnými problémy. Co jiného kromě akademického přínosu Vám pobyt dal:

Pobyt očekávání splnil, zvykla jsem si komunikovat více čínsky a poslouchat i jazyk, který není uzpůsobený pro vyučování (přízvuk, slovní zásoba...). Na to, že člověk rozumí třeba jen polovině věty se taky dá zvyknout – i na to neustálé ujišťování, že jsem pochopila, to co opravdu říkají.

Našla jsem si kamarádky, se kterými udržuji kontakt i po návratu a vím, že jestli budu mít možnost je ještě někdy na Taiwan podívat, budu mít spoustu lidí, se kterými se ráda uvidím.

Krom toho jsem si přivezla spoustu knížek, abych si mohla číst v čínštině i doma.

Jeden větší problém jsem měla – rozbil se mi notebook. V případě, že se vám stane něco podobného, mohu doporučit Guanghua Digital Plaza u stanice Zhongxiao Xincheng, je tam dost obchodů, kde i opravují počítače a telefony a poradili si i s počítačem v češtině.

Koneckonců, to je další přínos – člověk si zvykne řešit krizové situace.

Přináší to také možnost lépe pochopit prostředí Taiwanu (a v případě těch, co už byli v ČLR, srovnat kontinentální Čínou, která je podle všeho dost odlišná).

Nejdůležitější přínos je ale to, že ze mě spadl strach mluvit v čínštině.

5. Které stránky výměnného studijního pobytu zejména oceňujete:

Intenzivní jazykovou výuku. To byl hlavní důvod, proč jsem tam jela, a moje představy to splnilo. Každodenní kontakt s Taiwanci. Laskavé lidi, kteří byli vždy ochotni poradit bloudící cizince. Ochotnou koordinátorku, která pomohla se všemi problémy spojenými se studiem. Úžasné jídlo. Blízkost přírody v Taipei. Spoustu přírody ve městě. Hory.

6. Máte nějaká doporučení, jak výměnný program mezinárodní mobility zlepšit?

Nic mě nenapadá.